

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/26/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124206761
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4124206761.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Lenky Konštiakovej, v spore žalobcu: A. B. C., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. F. XXX/XX, G., proti žalovanému: JUDr. Peter Stodola, PhD., súdny exekútor so sídlom Kmeťkova 25, Nitra, IČO: 42212588, zastúpený: MARENČÍKOVÁ advokát, s.r.o., so sídlom Pri strelnici 64, Nitra, IČO: 50 451 456, v konaní o zaplatenie 1.078,89 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 16C/61/2024-111 zo dňa 18. novembra 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Nitra (ďalej len "súd") dňa 17.06.2024 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.078,89 eura s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. V žalobe poukázal na ustanovenie § 31, § 61 ods. h) Exekučného poriadku, rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 155/2017. Žalobca doručil žalovanému do elektronickej schránky dňa 10.05.2024 oznámenie o podanej vylučovacej žalobe v účtoch H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a H. XXXX XXXX XXXX XXXX. Žalovaný aj po oznámení podaní vylučovacej žaloby voči predmetným účtom, vydal exekučný príkaz, čím porušil § 61h Exekučného poriadku, pričom takéto konanie žalovaného je jeho svojvôľou a preto došlo k plneniu bez právneho dôvodu vo výške 1.078,89 eura. Žalobca vyzval žalovaného dňa 12.06.2024 na vrátenie uvedených finančných prostriedkov a to bezodkladne, inak bez ďalšej výzvy podá voči žalovanému platobný rozkaz na súd. Žalovaný odpoveďou z 12.06.2024 uviedol, že vylučovaciu žalobu nebolo možné v konaní 433EX 222/22 podať, nakoľko mal za to, že súd už rozhodol.

2. Žalovaný k žalobe uviedol, že dňa 08.03.2022 začala exekúcia 433EX 222/22 v prospech oprávneného: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. a v neprospech žalobcu na vymoženie pohľadávky vo výške 806,89 eura a jej príslušenstva: nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 5 eur a trov exekútora. Exekučným titulom bol výkaz nedoplatkov č. 301034192016 zo dňa 26.03.2019 vydaný Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 55Ek/602/2022 zo dňa 08.03.2022. Po začatí exekúcie vydal súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie dňa 16.03.2022 a príkazy na začatie exekúcie doručil do bánk. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalobcovi doručené dňa 02.04.2022, pričom návrh na zastavenie exekúcie nepodal. Žalobca dňa 13.04.2022 požiadal o odklad exekúcie podľa ustanovenia

§ 61h ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku a uviedol, že sa bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky. Preto mu bol povolený odklad exekúcie na tri mesiace od podania žiadosti, teda do 13.07.2022. Po uplynutí doby odkladu exekúcie boli dňa 15.07.2022 vydané exekučné príkazy na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu povinného v banke, vrátane banky Prvá stavebná sporiteľňa, E.. Dňa 04.08.2022 predložil žalobca súdному exekútorovi podanie označené ako Námiетка neprípustnosti exekúcie k dotknutej veci vylučujúcej exekúciu č. 433EX 222/22, v ktorom po citovaní ust. § 44 ods. 1, § 61q a § 95 ods. 1 Exekučného poriadku uviedol, že v upovedomení o začatí exekúcie okrem iného súdny exekútor uvádza, že exekúcia sa vykoná prikázaním pohľadávky z účtu povinného v banke. Dňa 11.05.2016 uzavrel Zmluvu o úvere na bývanie č. 4547055601 uzavretej medzi Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. V dokumente nazvanom Zmluva o úvere na bývanie sa uvádza, že Prvá stavebná sporiteľňa poskytne medziúver vo výške 34.600 eur, pričom dlžník sa zaväzuje v bode 5.2 zmluvy o úver splácať na číslo účtu príjemcu H. XX XXXX XXXX XXXXXXXXXXXXXXX (názov účtu príjemcu B. C.)bol zriadený Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. na základe stanovených podmienok v zmluve o úvere, kde osoba A. B. C. poukazuje mesačné splátky úveru v zmysle uvedenej zmluvy o úvere. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že je majiteľom predmetného účtu, ale nemá žiadne oprávnenie disponovať finančnými prostriedkami, ktoré tam poukazuje, nakoľko tie sú úhradou za poskytnutie úveru a nie sporením. Exekúcia vedená prikázaním pohľadávky predmetného účtu je preto vylúčená, nakoľko je s účtom založený zmluvný vzťah, pričom účet je vedený pod osobou B. C., ale tento účet sa spája len s povinnosťou úhrady splátky úveru vzniknutej na základe zmluvy o úvere. Preto podáva v zmysle § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. námietku k veci, ktorá neprípúšťa exekúciu, a to na prikázanie pohľadávky z vyššie uvedeného účtu povinného vedeného Prvá stavebná sporiteľňa na meno B. C.. Súdny exekútor dňa 05.08.2022 oznámil banke Prvá stavebná sporiteľňa, E. odkladný účinok námietky podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku a požiadal oprávneného o vyjadrenie k námietke podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Oprávnený vo vyjadrení k námietke žalobcu (povinného), že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný oprávnene, nakoľko povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť uloženú v právoplatnom a vykonateľnom exekučnom titule. Povinný vo svojom podaní zo dňa 03.08.2022 namieta, že exekúcia prikázaním pohľadávky z účtu vedeného Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. č. účtu H. nie je prípustná. Oprávnený s tvrdením povinného nesúhlasil a nesúhlasil ani so zastavením exekúcie postihujúcej predmetný účet v banke. Výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky z účtu sa týka pohľadávky, ktorú má majiteľ účtu na základe zmluvy o účte voči peňažnému ústavu. Predmetom výkonu rozhodnutia prikázaním pohľadávky z účtu v peňažnom ústave nie je vec, ale nárok majiteľa účtu na výplatu peňažných prostriedkov z účtu. Podstatná z tohto hľadiska je jedine tá skutočnosť, kto je majiteľom účtu, lebo jedine on má pohľadávku z účtu v peňažnom ústave. Z uvedeného dôvodu považuje oprávnený námietku neprípustnosti exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu za neopodstatnenú. Na základe vyjadrenia oprávneného, ktorý s čiastočným zastavením exekúcie nesúhlasil, predložil súdny exekútor námietku podľa § 44 ods. 4 a 5 Exekučného poriadku na rozhodnutie súdu. O návrhu na vylúčenie veci z exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 21.11.2022, sp. zn.: 55Ek/602/2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.02.2024, sp. zn.: 11CoEK/1/2024. Po doručení doložky právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 21.11.2022, sp. zn.: 55Ek/602/2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.02.2024, sp. zn.: 11CoEK/1/2024. Po doručení doložky právoplatnosti, súdny exekútor banke Prvá stavebná sporiteľňa, E. oznámil zánik odkladného účinku námietky neprípustnosti exekúcie. Banka preto dňa 31.05.2024 poukázala exekútorovi zvyšok vymáhaného nároku v sume 403,93 eur na základe čoho bolo vydané upovedomenie o ukončení exekúcie, ktoré bolo doručené účastníkom konania a súdu. Okresný súd Banská Bystrica ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici sa vo svojich uzneseniach tejto otázke pomerne podrobne venovali. Žalobca sa pravdepodobne dostáva do omylu pri interpretácii a aplikácii procesných fáz konania o vylúčení veci z exekúcie a inštitútu vylučovacej žaloby podľa § 44 Exekučného poriadku. O žalobcovej námietke neprípustnosti exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté a nemôže byť rozhodované opätovne. Teda podanie vylučovacej žaloby povinným bez toho, aby bol na jej podanie vyzvaný Okresný súd Banská Bystrica, resp. Krajským súdom v Banskej Bystrici, postupom podľa § 44 Exekučného poriadku, nemôže vyvolať právne účinky, s ktorými sa spája odklad exekúcie. Podaná vylučovacia (excindačná) žaloba žalobcom nebola podaná v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku, pretože podľa príslušnej právnej úpravy vylučovaciú (excindačnú) žalobu je možné podať iba na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica v rámci druhej procesnej fázy upravenej § 44 ods. 4 Exekučného poriadku. Na základe uvedeného podľa právnej úpravy obsiahnutej v Exekučnom poriadku podaná vylučovacie (excindačná) žaloba povinným (žalobcom) nespôsobuje odkladný účinok v zmysle Exekučného poriadku,

pretože povinný nespĺnil podmienky postupu, ktoré by vyvolali odkladný účinok. Žalovaný tiež uviedol, že Slovenská komora exekútorov po posúdení skutkového stavu konštatovala, že súdny exekútor neporušil žiadne z ustanovení zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a v znení neskorších predpisov, preto považuje sťažnosť povinného (žalobcu) za neopodstatnenú. Na základe uvedeného žiadal, aby súd žalobu zamietol.

3. V replike žalobca namietal procesný postup súdu, ktorý je porušením práva na spravodlivý proces. V prípade, ak sa súd rozhodol platobný rozkaz nevydať, mal povinnosť postupovať podľa § 168 ods. 1 CSP. Namietal označenie jeho ako žalobcu zo strany právneho zástupcu žalovaného.

4. Právny zástupca žalovaného odkázal v duplike na svoje vyjadrenie k žalobe.

5. Žalobca na pojednávaní poukazoval na dôkazné bremeno žalovaného, pričom žalovaný mal postupovať s odbornou starostlivosťou, a ak to preukáže, tak sa zodpovednosti za škodu zbaví. Namietal porušenie § 61 Exekučného poriadku, ktoré ustanovenie žalovaný porušil tým, že vydal exekučné príkazy a neuviedol spôsob vykonania exekúcie. O spôsobe vykonania exekúcie sa dozvedel z exekučného príkazu, ktorý mu zaslal elektronicky, následne podal námietku neprípustnosti exekúcie vecí. Toto je ďalšie porušenie. Nemôže sa dozvedieť z exekučných príkazov o exekúciách, aby si mohol uplatňovať svoje právo, keď už mu niekto strhne peniaze. Namietal aj porušenie § 44, § 3 a § 95 Exekučného poriadku. Právny zástupca žalovaného odkázal na svoje vyjadrenie k žalobe a zopakoval v podstatných bodoch svoju argumentáciu.

6. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol (výrok I.) a súčasne o trovách strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že žalovanému sa proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením (výrok II.).

7. Ku skutkovému stavu sporu uviedol nasledovné:

7.1. Z poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 08.03.2022, ktoré vydal Okresný súd Banská Bystrica, rezultovalo, že súd poveril súdneho exekútora JUDr. Petra Stodolu (žalovaného) vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia a to výkazu nedoplatkov č. 301034192016 zo dňa 26.03.2019 vydaného Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v exekučnej veci oprávneného - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a v neprospech povinného A. B. C. (žalovaného).

7.2. Z upovedomenia o začatí exekúcie, vydaného žalovaným ako súdnym exekútorom dňa 16.03.2022 vyplýva, že exekútor upovedomil účastníkov exekučného konania (oprávneného a povinného), že dňa 08.03.2022 začala exekúcia v prospech oprávneného: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a v neprospech povinného A. B. C. (žalovaného).

7.3. Z upovedomenia o ukončení exekúcie zo dňa 05.06.2024 zo strany súdneho exekútora JUDr. Petra Stodolu, PhD. (žalovaný), vyplýva, že súdny exekútor upovedomil účastníkov konania o ukončení exekúcie z dôvodu, že vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie bol v plnej výške vymožený a to dňa 31.05.2024. Pre oprávneného bola vymožená suma istiny vo výške 806,89 eura a na náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Trovy exekútora predstavovali sumu 267 eur, spolu celkom 1078,89 eura. Predmetná exekúcia bola vedená proti žalobcovi ako povinnému v prospech oprávneného - Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s.

7.4. Na základe oznámenia zo strany súdneho exekútora JUDr. Petra Stodolu, PhD. (žalovaný) zo dňa 12.06.2024 vyplýva, že žalobcovi na základe jeho písomnosti zo dňa 12.06.2024 oznámil, že o návrhu na vylúčenie veci z exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 21.11.2022, sp. zn.: 55Ek/602/2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.02.2024, sp. zn.: 11CoEK/1/2024. Doplnil, že povinnosť exekútora vydať upovedomenie o odklade exekúcie vo vzťahu ku konkrétnej veci, právu alebo majetkovej hodnotne vznikne až po tom, čo je na výzvu exekučného súdu podaná excindačná (vylučovacia) žaloba. Výzva exekučného súdu je teda základnou procesnou podmienkou bez ktorej nemožno excindačnú (vylučovaciu) žalobu podať. Tieto závery vyplývajú aj z odbornej literatúry a sú medzi odborníkmi nesporné. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že v konkrétnej veci neboli splnené podmienky na vydanie upovedomenia o odklade exekúcie.

7.5. Listom zo dňa 12.06.2024 žalobca vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky vo výške 1078,89 eura, ktorá vznikla v exekučnom konaní 433EX 222/22, tým, že po oznámení o podanej excindačnej žalobe vo veci vylúčenia účtov 10.05.2024, ktorú prevzal žalovaný dňa 10.05.2024 následne vydal exekučný príkaz voči týmto účtom, pričom takýmto spôsobom konal v rozpore s exekučným poriadkom. Nezákonne svojvoľné konanie má za následok vznik pohľadávky, na ktorú nevznikol právny nárok. Pokiaľ pohľadávka nebude uhradená bezodkladne v prospech účtu (účtov) ktorého bol príkaz vykonaný, bude v predmetnej veci bez ďalšej výzvy podaný platobný rozkaz na súd s cieľom vymôcť pohľadávku súdnou cestou.

7.6. Z vyjadrenia žalovaného ako súdneho exekútora zo dňa 19.06.2024, ktoré bolo adresované Slovenskej komore exekútorov vyplýva nasledovné. Súdny exekútor popísal priebeh exekučného konania. Vylučovaciu (excindačnú) žalobu je možné podať iba na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica v rámci druhej procesnej fázy upravenej § 44 ods. 4 Exekučného poriadku. Povinný preto nemôže svojvoľne žalovať oprávneného o vylúčenie veci z exekúcie na všeobecnom súde, ak nebol dodržaný zákonom predpokladaný procesný postup. Procesná legitímácia žalobcu vyplýva zo skutočnosti, že bol na podanie žaloby exekučným súdom vyzvaný. V tomto prípade nejde o otázku, o ktorej by bol oprávnený rozhodovať súd, ale vyplýva priamo z právnej úpravy. Povinnosť exekútora vydať upovedomenie o odklade exekúcie vo vzťahu ku konkrétnej veci, právu alebo majetkovej hodnote vznikne až po tom, čo je na výzvu exekučného súdu podaná excindačná (vylučovacia) žaloba. Výzva exekučného súdu je teda základnou procesnou podmienkou, bez ktorej nemožno excindačnú (vylučovaciu) žalobu podať. Tieto závery vyplývajú aj z odbornej literatúry a sú medzi odborníkmi nesporné. Povinný, teda z procesného kontextu vyberá ustanovenie § 61h ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku a interpretuje ho svojvoľným a neudržateľným spôsobom. Vzhľadom na vyššie uvedené nemožno takýto výklad povinného hodnotiť inak, ako zrejme nekvalifikovaný. Z uvedených dôvodov treba sťažnosť povinného vyhodnotiť ako nedôvodnú.

7.7. Zo stanoviska Slovenskej komory exekútorov zo dňa 16.07.2024, k sťažnosti žalobcu ako povinného vyplynulo, že JUDr. Stodola (žalovaný), pri vykonávaní exekúcie (433EX222/22) neporušil žiadne z ustanovení Exekučného poriadku, upriamujúc pozornosť na rozhodnutia Okresného súdu v Banskej Bystrici a Krajského súdu v Banskej Bystrici, uvedené v bode 17. a 18. tohto rozsudku. Sťažnosť považovala komora za neopodstatnenú. Ďalej dal žalobcovi do pozornosti, že o námietke neprípustnosti exekúcie už bolo právoplatne rozhodnuté, preto nemôže byť rozhodované opätovne.

7.8. Listom zo dňa 03.08.2022 žalobca ako povinný adresoval list nazvaný "Námietka neprípustnosti exekúcie k dotknutej veci vylučujúcej exekúciu č. 433EX 222/22 zo dňa 03.08.2022, citujúc § 61q a § 95 Exekučného poriadku, žalovanému ako súdnemu exekútorovi. Zo záveru listu (písmo podčiarknuté) rezultuje, že hore menovaná osoba podáva v zmysle § 44 ods. 1 Exekučného poriadku námietku k veci, ktorá nepripúšťa exekúciu a to na príkazanie pohľadávky z vyššie uvedeného účtu povinného vedeného v B. H. H. na meno B. C..

7.9. Z listiny žalovaného ako súdneho exekútora, nazvanej ako "Predloženie námietky neprípustnosti exekúcie na rozhodnutie súdu odstúpenie k sp. zn. 55Ek/602/2022" zo dňa 15.08.2022 vyplýva predloženie námietky neprípustnosti exekúcie podanej žalobcom ako povinným exekučnému súdu - Okresnému súdu Banská Bystrica.

7.10. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 55Ek/602/2022 zo dňa 21.11.2022 bola námietka neprípustnosti exekúcie príkazom pohľadávky z účtu povinného (žalobca) H. XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného v C. B. H. H., E., vznesená povinným v celom rozsahu zamietnutá. Proti uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie povinný (žalobca), o ktorom rozhodol uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoEk/1/2024 zo dňa 29.02.2024 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

8. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie s poukazom na skutkový stav sporu, citované ustanovenia Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z. z. - § 31 ods. 1 a 2, § 29 ods. 1 a 2), citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ – zákon č. 40/1964 Zb. - § 420 ods. 1 a 3) a citované ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP – zákon č. 160/2015 Z. z. - § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1) odôvodnil nasledovne:

8.1. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, vychádzajúc z prezentovaných skutkových tvrdení strán sporu, ako aj citovaných právnych predpisov, dospel súd k jednoznačnému záveru, že žaloba nie je dôvodná, pretože žalovaný ako súdny exekútor postupoval pri výkone exekučnej činnosti s odbornou mierou starostlivosti.

8.2. Súd žalobou uplatnený nárok posúdil ako nárok na náhradu škody, ktorá mala byť žalobcovi spôsobená zo strany žalovaného ako súdneho exekútora v dôsledku porušenia povinností, ktoré mu vyplývali z Exekučného poriadku. Zodpovednosť súdneho exekútora za škodu v zmysle § 31 ods. 1 Exekučného poriadku je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť, t.j. zodpovednosť, ktorá vzniká bez ohľadu na zavinenie, teda bez ohľadu na to, či k vzniku škody došlo úmyselným alebo nebanlivostným konaním zodpovedného subjektu. V spojení s § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti sú 1/ porušenie právnej povinnosti (v danom prípade protiprávne konanie alebo opomenutie exekútora alebo jeho zamestnanca súvisiace s činnosťou podľa Exekučného poriadku, najmä postup v rozpore s týmto právnym predpisom), 2/ vznik škody ako majetkovej ujmy, a 3/ existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti zo strany exekútora a vzniknutou škodou. Liberačným dôvodom v prospech súdneho exekútora je, ak preukáže, že pri výkone exekučnej činnosti postupoval s odbornou starostlivosťou. Škoda (ktorou sa rozumie skutočná škoda a ušlý zisk) môže vzniknúť jednak porušením povinností súdneho exekútora, ako aj jeho nesprávnym úradným postupom.

8.3. Žalobca veľmi zmätočne v samotnej žalobe vymedzuje svoj nárok ako nárok na náhradu škody, a zároveň následne v závere svojej žaloby (bod 13.) poznamenáva, že žalobca (pravdepodobne skôr žalovaný) nesie zodpovednosť za spôsobenú škodu, ktorá v prípade jeho konania tak predstavuje plnenie bez právneho dôvodu vo výške 1.078,89 eura. Súd sa preto zároveň z opatrnosti zaoberal, či na strane žalovaného neprišlo k bezdôvodnému obohateniu. Hoci súd právne kvalifikoval žalobný nárok ako nárok na náhradu škody, podľa názoru súdu v danej veci nebolo preukázané ani bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. V konaní nebol preukázaný žiaden majetkový prospech, ktorý by vznikol na strane žalovaného ako súdneho exekútora, a to na úkor žalobcu plnením bez právneho dôvodu, alebo z právneho dôvodu, ktorý odpadol, či titulom inej skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 a 454 Občianskeho zákonníka.

8.4. Súd v prvom rade skúmal, či sú splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu na strane žalovaného, predovšetkým sa prioritne zaoberal právnym posúdením, či žalovaný ako súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti porušil povinnosti v zmysle Exekučnému poriadku, respektíve, či prišlo k nesprávnemu úradnému postupu, vzhľadom na žalobné tvrdenia žalobcu. Žalobca v žalobe namietal porušenie § 61h Exekučného poriadku, pretože žalovaný aj po oznámení o podaní vylučovacej žaloby (čo nebolo v konaní sporné) voči predmetným účtom vydal exekučný príkaz. V uvedených súvislostiach súd uvádza, že výklad právnych predpisov, ktorý prezentuje žalobca je nesprávny. Žalovaný neporušil ustanovenie § 61h Exekučného poriadku, prípadný vlastný výklad žalobcu zodpovedajúci jeho názoru, nezakladá porušenie žiadnej právnej povinnosti, ktorá mala spočívať v porušení ustanovení Exekučného poriadku, zvlášť § 61h Exekučného poriadku.

8.5. Aj Slovenská komora exekútorov, v zaujatí stanoviska k sťažnosti žalobcu, veľmi jasným spôsobom uvádzala, že vylučovaciu žalobu je možné podať iba na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica v rámci druhej procesnej fázy, ktorá je upravená v § 44 ods. 4 Exekučného poriadku. Povinný preto nemôže svojvoľne žalovať oprávneného o vylúčenie veci z exekúcie na všeobecnom súde, ak nebol dodržaný zákonom predpokladaný procesný postup. Procesná legitímácia žalobcu vyplýva zo skutočnosti, že bol na podanie žaloby exekučným súdom vyzvaný. V tomto prípade nejde o otázku o ktorej by bol oprávnený rozhodovať súd, ale vyplýva priamo z právnej úpravy. Povinnosť exekútora vydať upovedomenie o odklade exekúcie vo vzťahu ku konkrétnej veci, právu alebo majetkovej hodnote vznikne až potom, čo je na výzvu exekučného súdu podaná excindačná (vylučovacia žaloba). Výzva exekučného súdu je teda základnou procesnou podmienkou, bez ktorej nemožno excindačnú (vylučovaciu) žalobu podať. Tieto závery vyplývajú aj z odbornej literatúry a sú medzi odborníkmi nesporné.

8.6. V predmetnom spore nebolo sporné, že žalobca podal proti žalovanému vylučovaciu žalobu, o čom svedčí aj obsah úradného záznamu súdu zo dňa 15.11.2024, ale aj obsah žalobcom predloženej listiny - výzvy na úhradu pohľadávky vo výške 1.078,89 eura (konanie je vedené na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 17C/46/2024). V spore žalobca namietal, nielen procesný postup súdneho exekútora,

nezákonnosť jeho konania, ale aj nesprávnosť a nezákonnosť rozhodnutí Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 55Ek/602/2022 a Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoEk/1/2024). K tomu súd uvádza, že postup súdneho exekútora bol správny, čo konštatovala aj Slovenská komora exekútorov. Krajský súd v Banskej Bystrici poukázal aj na komentár k Exekučnému poriadku podľa ktorého: "Ustanovenie § 44 ods.1 až 6 upravuje procesnú obranu tretej osoby (odlišnej od oprávneného a povinného), ktorá tvrdí, že má k veci, ktorá je predmetom exekúcie, právo, ktoré exekúciu neprípúšťa (exekúciu vylučuje). Túto procesnú obranu iniciuje tretia osoba tým, že vznesie u súdneho exekútora námietku neprípustnosti exekúcie vykonávanej v časti postihnutím predmetnej veci." (pozri I., J., D., K. a kol., Exekučný poriadok, Komentár, 3. vydanie, Vydavateľstvo C.H. Beck, Praha, 2018, str. 161)" Námietku neprípustnosti exekúcie teda ani nemohol podať žalobca ako povinný, pretože takúto môže v zmysle vyššie uvedeného podať tretia osoba, ktorá je odlišná od povinného, ako aj oprávneného, ktorá zároveň tvrdí, že má k veci, ktorá je predmetom exekúcie, právo, ktoré exekúciu neprípúšťa. Súdny ani logicky nemohli konať inak, pretože žalobca ako povinný nebol oprávnený na podanie námietky neprípustnosti exekúcie (čo konštatoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici - bod 13.2). Výklad zvolený žalovaným ako súdnym exekútorom, ako aj súdmi je podľa názoru súdu vecne správny, zodpovedajúci výkladu právnych predpisov, ktoré súdy ako orgány ochrany a aplikácie práva realizujú.

8.7. Žalobca, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preukázateľne nemohol podať námietku neprípustnosti exekúcie, ktorú skutočnosť uvádza priamo právna úprava, ako aj odborná literatúra (ktorú môže podať iba tretia osoba odlišná od osoby povinného a oprávneného), čo bol dôvodom zákonného postupu exekučných súdov podľa § 44 ods. 5 Exekučného poriadku. Navyše, na podanie excindačnej žaloby musí byť dotknutý subjekt vyzvaný exekučným súdom podľa § 44 ods. 4 Exekučného poriadku, čo je základnou procesnou podmienkou podania žaloby. Žalobca však konal v rozpore s právnou úpravou, bez predchádzajúcej výzvy exekučných súdov podal vylučovaciu žalobu na Okresný súd Nitra (17C/46/2024), nerešpektujúc rozhodnutia exekučných súdov, ktoré rozhodli o neprípustnosti námietky exekúcie. Žalobca izolovane vykladá ustanovenie § 61h ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, opomínajúc logický, teleologický a systematický výklad ustanovení Exekučného poriadku, t. j. úplne ignoruje logickú a systematickú nadväznosť viacerých jeho ustanovení. Žalovaný ako súdny exekútor nemohol porušiť ustanovenie § 61h ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku z nasledovného dôvodu. Žalovaný ako súdny exekútor mohol vydať upovedomenie o odklade exekúcie len v tom prípade, ak by bola podaná vylučovacia žaloba v súlade s § 44 Exekučného poriadku. Pokiaľ by exekútor, ignoroval existenciu § 44 Exekučného poriadku, tak ako sa domáha žalobca, konal by v rozpore s Exekučným poriadkom. Okrem toho, takýto extrémne nesúladný a svojvoľný výklad právnych predpisov, bez zohľadnenia systematického výkladu viacerých ustanovení Exekučného poriadku, by spôsobil zjavne nežiaduci právny stav, za existencie ktorého by musel súdny exekútor vždy vydať upovedomenie o odklade exekúcie, bez ohľadu nato, či bol dotknutý subjekt (ktorý ani nemusí byť legitimovaný na podanie takej žaloby) vyzvaný na podanie žaloby exekučným súdom. Navyše, podaniu žaloby bráni aj skutočnosť, že o takej otázke už právoplatne rozhodnuté bolo, čo je zásadná skutočnosť. Žalobca nebol oprávnený podať uvedenú žalobu, pretože takéto právo mu ani neprislúchalo.

8.8. Žalobca vo svojej podstate uvádza rovnaké skutočnosti, aké vyplývajú z bodu 2. Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 55Ek/602/2022 zo dňa 21.11.2022, odvodzujúc žalobný nárok od konania žalovaného ako súdneho exekútora, ktorý mu strhol peniaze z jeho úverového účtu, ktorého nie je majiteľom, čím mu spôsobil škodu. K tejto námietke už dali súdy žalobcovi odpoveď, ktorá jednoznačná. Súd prvej inštancie v uvedenom rozhodnutí (v zhode s názorom Okresného súdu Banská) poukázal práve na to, že uzavretím zmluvy vzniká medzi stavebnou sporiteľňou a majiteľom účtu dvojstranný záväzkový právny vzťah. Za majiteľa účtu treba považovať osobu, pre ktorú stavebná sporiteľňa zriadila na základe zmluvy účet. V závere bodu 16. súd v predmetnom uznesení uzatvára, že povinný nie je vlastníkom peňažných prostriedkov na účte v stavebnej sporiteľni, ale má len pohľadávku voči stavebnej sporiteľni vo výške zostatku na tomto účte. Vlastníkom peňažných prostriedkov na účte je banka (na čo poukázal aj Krajský súd v Banskej Bystrici, vo svojom uznesení, sp. zn. 11CoEk/1/2024 zo dňa 29.02.2024 - bod 11.2). Vklady na účte v stavebnej sporiteľni ako banke sú pohľadávkami a nie vecami v právnom slova zmysle, pričom predmetom exekúcie nie sú konkrétne peňažné prostriedky na účte, ale práve nárok povinného (pohľadávka) na výplatu finančných prostriedkov nachádzajúcich sa na účte. V dôsledku nariadenia výkonu rozhodnutia potom majiteľ účtu (v danom prípade žalobca) stratil svoju pohľadávku z účtu až do výšky vymáhanej pohľadávky s príslušenstvom, ktorú sumu má banka (stavebná sporiteľňa) povinnosť vyplatiť na účet, ktorý je určený súdnym exekútorom.

8.9. Žalobca na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17CoEk/3/2024 zo dňa 30.05.2024 v inej jeho exekučnej veci. K tomuto súd uvádza, že podstatné boli rozhodnutia týkajúce sa exekúcie 433EX 222/22, vo vzťahu ktorej sa žalobca domáha náhrady škody titulom porušenia povinností súdneho exekútora konať s potrebnou mierou odbornej starostlivosti. Pokiaľ žalobca nebol spokojný s výsledkom rozhodnutí exekučných súdov v tejto veci, mohol využiť podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania, o možnosti ktorého bol poučený a to v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu. Opätovne to však nemení nič na tom, že podanie vylučovacej žaloby na Okresný súd Nitra (17C/46/2024) bolo realizované bez predchádzajúcej výzvy Okresného súdu Banská Bystrica, čo je jednak základným, ako aj zákonným predpokladom pre jej podanie. Žalovaný sa tak nemohol dopustiť porušenia § 61h ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, pretože dôsledne rešpektoval rozhodnutia exekučných súdov, ale aj ustanovenia Exekučného poriadku.

8.10. Žalobca namieta postup žalovaného, ktorý aplikoval § 44 Exekučného poriadku, pretože jeho podanie podal žalovaný na súd, pričom je otázkou ako dospel k tomu, že on ako žalobca sa domáha vylúčenia. Žalovaný si mal toto sám zinscenovať. Na pojednávaní uvádzal, že on sa domáha, že nie je majiteľom účtu. K tejto námietke je potrebné upriamiť pozornosť na obsah podania žalobcu, ktoré je popísané v bode 15. Uvedené podanie je možné vyhodnotiť už podľa obsahu ako námietka neprípustnosti exekúcie, pretože žalobca poukazuje nielen na § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, ale aj skutočnosti v zmysle ktorých mala byť exekúcia prikázaním pohľadávky vylúčená, keďže argumentačne zdôrazňoval, že je síce majiteľom účtu, ale nemá žiadne oprávnenie nimi disponovať. Aj v tejto časti ide o rozporuplné tvrdenia, pretože z obsahu listiny vyplýva práve to, že je majiteľom účtu, ale na pojednávaní prezentoval, že sa domáhal, že ním nie je. V tejto súvislosti, podľa názoru súdu, ak je obsah právneho úkonu zachytený písomne, určitosť prejavu vôle je daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný. Určitosť písomného prejavu vôle je objektívnou kategóriou a taký prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti o jeho obsahu ani u tretích osôb. Ak by predsa k tomu došlo, možno použiť výkladové pravidlo upravené v § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade však ani za pomoci výkladového pravidla podľa § 35 ods. 2 OZ nemožno dospieť k inému záveru, aký urobil súdny exekútor, a exekučné súdy. Podanie žalobcu ako povinného bolo jednoznačne možné vyhodnotiť ako námietku neprípustnosti exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu povinného.

8.11. K ostatným skutkovým tvrdeniam ohľadne zinscenovania zo strany žalovaného, sa súd nebude vyjadrovať, pretože ich považoval za nenáležité vo vzťahu k meritu veci, ako i k osobe žalovaného.

8.12. Za zmätočné súd považuje aj skutkové tvrdenia, v zmysle ktorých žalobca na jednej strane dôvodí, že žalovaný mu stiahol peniaze z jeho úverového účtu, ktorého nie je majiteľom, čím mu spôsobil škodu. Žalobca na jednej strane tvrdí, že žalovaný mu strhol peňažné prostriedky z jeho účtu, ktorého nie je majiteľom a bola mu spôsobená škoda. Ak by nebol majiteľom účtu, potom by mu ani nemohla vzniknúť žiadna škoda, pretože škoda by vznikla tretej osobe. Súd však vychádzal z obsahu rozhodnutí exekučných súdov, podľa ktorých (s nimi sa možno stotožniť), je majiteľom účtu práve žalobca.

8.13. Na pojednávaní žalobca namieta aj porušenie § 61 Exekučného poriadku, tým že žalovaný vydal exekučné príkazy a neuviedol spôsob vykonania exekúcie. Žalovaný postupoval správne, pretože upovedomenie o začatí exekúcie obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, ktoré sú uvedené v § 61 a 61a Exekučného poriadku. Žalovaný uviedol aj spôsob vykonania exekúcie a to prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Súd nemohol preskúmať súlad exekučných príkazov s Exekučným poriadkom, pretože tieto súdu ani jedna zo strán sporu nepredložila. K uvedenému súd len uvádza, že Exekučný poriadok už neobsahuje problematiku exekučného príkazu vo všeobecnosti, ale jeho právna úprava sa nachádza až vo štvrtej hlave pri jednotlivých spôsoboch vykonania exekúcie. Spôsob vykonania exekúcie bol žalobcovi známy z upovedomenia o začatí exekúcie, preto ani jeho námietka smerujúca k porušeniu § 95 Exekučného poriadku nie je vo veci relevantná.

8.14. V replike žalobca namieta procesný postup súdu, pretože podľa jeho názoru, ak súd nevydá platobný rozkaz, mal postupovať podľa § 168 ods. 1 CSP, t. j. nariadiť predbežné prejednanie sporu. Predbežné prejednanie sporu ako nový inštitút civilného procesu, súd nariadi v zmysle § 168 CSP len vtedy, ak nerozhodne inak. Súd však rozhodol inak, pretože vo veci nariadil pojednávanie. Predbežné prejednanie sporu je iba fakultatívne štádium, ktorého cieľom je podľa odbornej literatúry ujasnenie predmetu sporu a vydiskutovanie si procesných možností. Fakultatívnosť predbežného prejednanie

sporu znamená, že nie je povinnosťou súdu vždy nariadiť pred pojednávaním predbežné prejednanie sporu. Žalobca nesprávne vykladá § 168 ods. 1 CSP, pretože výber použitých slovných prostriedkov zo strany zákonodarcu, ergo použitie slova "inak" z teleologického hľadiska znamená, aby sudca v konkrétnej veci zvolil ním vybraný a zákonom predpokladaný ďalší procesný postup vo veci. Tak to bolo aj v uvedenom prípade, súd vo veci nariadil pojednávanie. Námietka v replike smerovala aj proti postupu súdu v rámci repliky, pretože žalobca nevedel, či sa má vyjadriť a dokedy, s tým, že nebol poučený o dôsledkoch nevyjadrenia sa. Žalobcovi bol okrem vyjadrenia žalovaného k žalobe a príloh, zaslaný aj prípis, v ktorom ho súd výslovne vyzval na vyjadrenie v lehote 10 dní (na výzve bolo meno žalobcu), s tým, že na neskôr predložené označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Vzhľadom na uvedené, predmetnú námietku žalobcu súd považoval za účelovú, pretože vo výzve na repliku presne citoval zákonné ustanovenia, uložil žalobcovi lehotu na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe, poučil ho, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd tak postupoval procesne predpísaným spôsobom. Žalobca v konaní namietal označenie jeho ako žalobcu zo strany žalovaného. Súdu bolo zrejmé, s akým subjektom koná, pretože žalobca sám seba v žalobe označil ako fyzickú osobu, s identifikačnými údajmi v rozsahu uvedenia dátumu narodenia a bydliska. V súčasnej dobe, za účinnosti Civilného sporového poriadku, procesný kódex už nerozlišuje medzi fyzickou osobou a fyzickou osobou podnikateľom, čo sa prejavuje aj v označení strany sporu v rozhodnutí. To konkrétne znamená, že súd označuje každú fyzickú osobu menom, priezviskom, dátumom narodenia a bydliskom (prípadne aj iným identifikačným údajom), bez ohľadu nato, či ide o fyzickú osobu alebo fyzickú osobu podnikateľa. Námietka žalobcu je z uvedeného dôvodu nedôvodná.

8.15. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že neboli splnené predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorá podľa tvrdenia žalobcu mala byť spôsobená v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti zo jeho strany ako súdneho exekútora. Nebol preukázaný už základný predpoklad tejto zodpovednosti, a to porušenie povinností, resp. nesprávny postup žalovaného ako súdneho exekútora, ktorý neporušil žiadne ustanovenie Exekučného poriadku a konal s odbornou starostlivosťou. Okrem toho, žalobca v konaní nepreukázal tvrdenie, že mu vznikla škoda v celkovej výške 1078,89 eura, pretože vymoženie sumy 806,89 eura a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 5 eur bolo dôvodom vykonania exekúcie proti žalobcovi ako povinnému v exekučnom konaní na základe toho, že žalovanému bolo udelené poverenie na vykonanie exekúcie od exekučného súdu. Žalobca vôbec nepreukázal tvrdenie, že žalovaný vykonával exekúciu nedôvodne prikázaním pohľadávky z jeho účtu ako povinného. Žalobcovi tak ani nemohla vzniknúť škoda v uvedenom rozsahu.

8.16. Zmenšenie majetkových hodnôt žalobcu tak nenastalo v dôsledku vyššie identifikovaného postupu žalovaného ako súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti, ale v dôsledku, neplnenia si povinností žalobcu voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., keďže neplnil to, čo mu ukladal právoplatný a vykonateľný exekučný titul - ktorým bol výkaz nedoplatkov, vydaný Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, č. 301034192016 zo dňa 26.03.2019. Uvedená žaloba je tak podľa názoru súdu proti žalovanému zjavne šikanózna.

8.17. Súd poukazuje v neposlednom rade, aj na to, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania (strany), aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04). Žalobca považoval za porušenie práva na spravodlivý proces prakticky všetko, ak súd nebude rozhodovať a procesne konať spôsobom, ktorý je v súlade s jeho predstavami a názormi. Súd musí nevyhnutne poznamenať, že žalobca sa sám, na základe svojej vlastnej a slobodnej vôle, vzdal práva na spravodlivý súdny proces, keď opustil pojednávaciu miestnosť len preto, že sa nevedel stotožniť s procesným postupom súdu a hodnotením dôkazov. Nie je odoprením práva na spravodlivý proces, ak súd koná procesne predpísaným spôsobom, vedie pojednávanie v súlade s Civilným sporovým poriadkom, usmerňuje strany sporu a ich zástupcov, aby svojimi prejavmi neprekračovali hranice elementárnej slušnosti, hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

8.18. Keďže súd rozhodol rozsudkom, teda rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, bol povinný rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, zatiaľ čo žalobca nedosiahol žiaden materiálne merateľný úspech, súd priznal žalovanému

proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %). Súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania žalovanému nepriznať. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

9. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním v celom rozsahu napadol len žalobca, domáhajúci sa jeho zrušenia v celom rozsahu s vrátením veci/sporu okresnému súdu a pridelení inému sudcovi, keď jeho odvolacie dôvody vychádzajú z ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP (nesprávny procesný postup súdu s následkom porušenia práva na spravodlivý proces + nesprávne skutkové zistenia + nesprávne právne posúdenie veci). Poukazujúc na priebeh konania pred prvoinštančným súdom, citujúc ustanovenia Civilného sporového poriadku (§ 49, § 50, § 52, § 54, § 57, § 125, § 127, § 132, § 181, § 234, § 237 a § 419) a Exekučného poriadku (§ 44, § 61, § 96, § 200, § 202), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 dohovoru ESLP v texte odvolania jeho ako jeho dôvody uviedol nasledovné:

9.1. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Obdo 39/2018 z 29.5.2019: jedným z týchto predpokladov (pre vznik bezdôvodného obohatenia -) je objektívna fakticita vzniku majetkovej výhody či prospechu, ktorá je merateľná a vyjadriteľná v peniazoch. Pojmovým znakom tohto faktického stavu však musí byť absencia relevantného právneho dôvodu vzniku tohto obohatenia. Majetková nerovnováha subjektov právnych vzťahov musí vzniknúť bezdôvodne. K vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia musí byť splnená aj ďalšia podmienka, a to, že toto obohatenie musí ísť, na úkor iného subjektu práva. To znamená, že majetkový prírastok jedného subjektu sa musí v určitej peniazmi vyjadriteľnej miere prejavíť v majetkovej sfére iného subjektu. Musí teda existovať určitá kauzálna väzba medzi obohatením sa jedného subjektu (majetkový prospech) a úbytkom (ujmou) v majetkovej sfére iného subjektu."

9.2. Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo21/2010 a 2Cdo/85/2017 Za existenciu pomeru sudcu k veci sa považuje aj tá skutočnosť, že sudca k veci získal o veci informácie inak ako predpísaným spôsobom to znamená inak ako dokazovaním a vnímaním všetkého čo vyšlo z konania najavo, môže ísť o skutočnosti kedy sa sudca oboznámil s listinnými dôkazmi ešte pred tým ako začalo samotné konanie.

9.3. Zo zápisnice zo súdneho pojednávania č. k. 16C/61/2024 - 111, je za preukázané, že žalobca oznámil súdu po tom čo ho predmetný sudca vyzval na vyjadrenie k žalobe podľa CSP uviedol, to bude na dlhšie pričom predmetný sudca žalobcovi umožnil diktovať do zápisnice priamo.

9.4. Žalobca hneď v úvode vyjadrenia na súdnom pojednávaní uviedol, že predmetný exekútor v tomto konaní žalovaný porušil exekučný poriadok § 61 ods. 2 tým, že neoznámil spôsob vykonania exekúcie, čo je obligatórnou podmienkou pred vydaním exekučného príkazu, čím porušil exekučný poriadok a vydal exekučné príkazy bez tejto náležitosti.

9.5. V tejto veci žalobca uviedol, že nepostačuje, aby bol len uvedený spôsob vykonania uvedený banka nakoľko tak žalobca nemá možnosť sa reálne brániť námietkami voči konkrétnym účtom a nakoľko ak má a mal viacej účtov nie je zrejmé voči ktorým účtom bude príkaz vykonaný, pričom môže byť vykonaná len ak má pohľadávku v banke. Žalobca vytýkal porušenie zákona žalovanému, že dozvedel o spôsobe vykonania odúčtovania v banke Prvá stavebná sporiteľňa z exekúcie z príkazov nie zo spôsobu vykonania.

9.6. Žalovaný jednak vo svojom vyjadrení túto skutočnosť oznámenie o spôsobe vykonania exekúcie konkrétne účtom vedeným Prvá stavebná sporiteľňa nepreukázal, ani na pojednávaní nerozporoval.

9.7. Okresný súd Nitra sa uvedenou skutočnosťou porušenia § 61 odsek 2 exekučného poriadku žalovaným odôvodnil, že postačuje podľa jeho názoru ak žalovaný uviedol z účtu v banke pritom nemusí uviesť názov banky s konkrétnym číslom účtu.

9.8. Žalobca práve na pojednávaní na súde namietal, že takýto postup je žalobcom porušením exekučného poriadku a nesprávny pretože, znemožňuje ochranu jeho práv podaním námietky voči konkrétnemu účtu tým, že nie je zrejmé voči ktorým účtom má námietky podávať ak ich má viacej.

9.10. Podľa ÚS SR odôvodnenosť súdnych rozhodnutí predstavuje základné právo na spravodlivý súdny proces, pričom neznamená, že súd musí odôvodňovať všetky námietky pričom táto povinnosť sa týka dôležitých otázok a námietok

9.11. Ak žalobca vytyka a preukazuje žalovanému ktorý je v postavení exekútora jeho absenciu zákonnej povinnosti uvedenia spôsobu vykonania exekúcie pred vydaním exekučného príkazu, pričom zákon - exekučný poriadok uvedené spája s podmienkou a povinnosťou ktorá nebola dodržaná, potom žalobca má za to, že táto podmienka je určite podstatná a nie nepodstatná.

9.12. V uvedenej veci je rovnako potrebné poukázať na zmysel zákona, zmyslom zákona exekučného poriadku je to, aby každý povinný mohol uplatniť svoje právo teda, aby poznal spôsob vykonania exekúcie ešte pred vydaním exekučných príkazov, pričom ten určite nemôže znieť slovne neurčito nehnuteľnosť, alebo bankový účet bez konkrétnosti bližšej určení aký účet v konkrétnej banke, prípadne nehnuteľnosť sa jedná.

9.13. Podľa § 96 exekučného poriadku exekútor vydá exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke po márnom uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie, z uvedeného zákonného znenia je za preukázané, že podmienkou o spôsobe vykonania exekúcie je uvedenie číslo účtu a banky, nakoľko jedine tak by mohol žalobca ak by mal za potrebné uplatniť právo podať námietky.

9.14. Žalovaný tak odúčtoval peňažné prostriedky bez uvedenia spôsobu vykonania banky Prvá stavebná sporiteľňa žalobcovi pred vydaním exekučných príkazov, čím porušil exekučný poriadok. Práve táto ochrana predstavuje zákonnosť a zmysel zákona, nie opačne ako neodôvodnene uvádzal Okresný súd Nitra.

9.15. Odôvodnenie Okresného súdu Nitra, že strany sporu nedoložili exekučné príkazy a nemohol uvedené zistiť je taktiež zavádzajúce.

9.16. Žalovaný vo svojom vyjadrení adresovanom okresnému súdu 06.08.2024 jasne uviedol z ktorého konkrétneho účtu vydal exekučný príkaz a odúčtoval prostriedky. Jednalo sa účet vedený v banke Prvá stavebná sporiteľňa.

9.17. Okresný súd Nitra sa nezaoberal podstatnými námietkami žalobcu pričom ESLP sa nevyrovnaním podstatnej námietky súdu uvádza, že nie zrejme či sa súd s uvedeným stotožnil alebo naopak nestotožnil, ak neuviedol nič, pričom takéto konanie je v rozpore čl. 6 dohovoru a podľa ÚS SR práva na spravodlivý súdny proces.

9.18. Okresný súd Nitra dôvodil, že žalobca mohol podľa CSP, ak sa nestotožnil so závermi Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 11CoEk/1/2024 podať dovolanie.

9.19. Žalobca ani v jednej časti svojho vyjadrenia alebo žaloby neuvádzal, že by namietal na záver Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 11CoEk/1/2024 respektíve zo žiadnej časti uvedené nenapádal.

9.20. Odôvodnenie Okresného súdu Nitra, že mohol podať proti i rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 11CoEk/1/2024 dovolanie ale, vychádza z neznalosti zákonov CSP a exekučného poriadku.

9.21. Totižto podľa § 419 CSP je možné podať dovolanie ak zákon uvedené povoľuje, pričom v prípade exekučných konaní platí, že podľa § 200 exekučného poriadku dovolanie proti rozhodnutiu veci exekučných konaní súdu Banská Bystrica nie je možné podať.

9.22. Okresný súd Nitra tak v odôvodnení predmetného rozsudku, vychádzal preukázane z neznalosti zákona a zo skutkového stavu ktorý nevznikol.

9.23. Okresný súd Nitra podľa jeho názoru považoval za zmatečné, že na jednej strane žalobca tvrdí, že nie je majiteľ úverového účtu a na druhej, že mu vznikla škoda.

9.24. K uvedenému žalobca uvádza: úverový účet je účet, kde dlžník spravidla banke uhradza finančné prostriedky z finančného záväzku úveru ktorý mu poskytla na základe zmluvy o úvere. V prípade žalobcu tak pravidelne mesačne do 15 mesiaca za predchádzajúci mesiac spláca banke Prvej stavebnej sporiteľni a.s. úver na bývanie.

9.25. Ak exekútorovi odošle banka Prvá stavebná sporiteľňa a.s. žalobcove uhradené splátky jeho úveru ktoré spláca banke, čo reálne uskutočnila, potom tento úverový účet k danému dňu splátkového kalendára žalobcu bude vykazovať nedoplatok ktorý tvoria odúčtované finančné prostriedky splátku úveru.

9.26. Žalobca tak rovnako zopakuje, že opäť okresný súd Nitra sa obmedzil len na jeho názor o zmätočnosti, pričom v uvedenom absentuje akékoľvek úvaha alebo myšlienkový postup sudcu čím sa stáva neodvodnenou, pričom práve týmto sa jedná o porušenie čl. 6 dohovoru a ústavy SR práva na spravodlivé súdne konanie.

9.27. Žalobca uvádzal vo svojom vyjadrení k žalobe na súdnom pojednávaní ktoré je aj v zápisnici, že predmetný exekútor v tomto konaní žalovaný mylne jeho podanie v ktorom podával námietku podľa § 44 exekučného poriadku voči tomu, že nie je majiteľ účtov a preukazoval že takýto vzťah nie je, pričom súdy jednak Okresný súd Banská Bystrica 55EK/602/2022 a aj Krajský súd Banská Bystrica sp. zn. 11CoEk/1/2024 rozhodoval o tom tak ako uvedené žalovaný sám podal, teda o vylúčení účtov z exekučného konania pričom súd rozhodol, že ich zamietol z dôvodu, že žalovaný nebol aktívne legitimovaný na uvedené podanie.

9.28. Z dôkazu sám žalovaný vo vyjadrení adresovanom Okresnému súdu Nitra 06.08.2024 k 18C/61/2024 uvádza obsah podania námietky žalobcu, kde dôvodí, že žalobca preukazuje, že nie je majiteľ účtov. Následne uvádza že žalovaný adresoval na Okresný súd Banská Bystrica vylučovací žalobu žalobcu a o návrhu na vylúčenie bolo právoplatne rozhodnuté.

9.29. Pritom paradoxne sám žalovaný vo vyjadrení pred okresným súdom Banská Bystrica 55EK/602/2022 uvádzal, že žalobca sa nemôže domáhať, mysliac vylúčenia účtov, pričom tento stav sám navodil žalovaný.

9.30. Žalobca poukazoval práve na súdnom pojednávaní rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica 17CoEk/3/2024 z iného právne totožného konania toho istého žalovaného tej istej námietky a tých istých účtov, kde postup žalovaného vyhodnotil senát Krajského súdu Banská Bystrica ako nesprávny, pričom nerozhodoval o vylúčení účtov ale o námietke žalobcu, kde žalobca uhradza splátky úveru nemôžu byť postihované exekúciou prikázaním pohľadávky v banke nakoľko žalobca nie je majiteľom úverových účtov teda nemá pohľadávku z banky Prvá stavebná sporiteľňa a.s.

9.31. Presne uvedeným žalobca dôvodil aj na pojednávaní na súde, že žalovaný odúčtoval finančné prostriedky z úverového, kde platí splátky z banky, pričom z exekučného poriadku vyplýva, že exekučný príkaz je možné vydať len ak sa jedná o pohľadávku povinného voči banke.

9.32. V uvedenej veci na dôkaz ktorým žalovaný dôvodil svoj postup rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica 11CoEk/1/2024 žalobca uvádzal, že toto rozhodnutie netvorí prekážku 17CoEk/3/2024, nakoľko v 11CoEk/1/2024 súd rozhodoval a rozhodol o vylučovacej žalobe s tým, že žalobca nebol oprávnený na podanie takejto žaloby a v 17CoEk/3/2024 o tom, že žalobca nie je majiteľom účtu, kde žalovaný odúčtoval finančné prostriedky.

9.33. Okresný súd Nitra sa mal s uvedenou námietkou žalobcu vysporiadať, pričom sa obmedzil len na skonštatovanie, že sa jedná o iné exekučné konanie a žalobca mohol podať dovolenie.

9.34. V uvedenej veci žalobca uvádza, že zákonodarca v exekučnom poriadku zaviedol povinnosť tak, aby v prípade už prebiehajúcich exekučných konaní toho istého povinného bolo konanie prideľované tomu istému exekútorovi.

9.35. Z dôvodovej správy k exekučnému poriadku malo toto zacieliť zrychliť konania, pričom exekútor mal mať takto prehľad o majetku povinného a vedených konaniach.

9.36. Za týchto okolností, ale nemôže vzniknúť v prípade nároku zo škody situácia, kedy žalobca raz bude majiteľom toho istého účtu a v inom exekučnom konaní právne totožného nebude len preto, že žalovaný podanie posúdil ako vylučovaciu žalobu a súd ju zamietol.

9.37. V uvedenej veci poukazuje žalobca na to, že je absolútne nesprávne ak žalovaný z rozhodnutia Krajského súdu 11CoEk/1/2024 odvodil, že preňho to znamená, že vlastne súd rozhodol o tom či je majiteľom účtu žalobca, pričom predmetný súd rozhodol o tom, že žalovaný nebol aktívne legitimovaný na podanie vylučovacej žaloby, čo sám žalovaný uvádza.

9.38. Žalobca rovnako poukazoval aj na rozhodnutie ďalšieho senátu Krajského súdu Banská Bystrica 13CoEk/13/2024 ktoré súdu na pojednávaní uvádzal, pričom uviedol, že v elektronickom súdnom spise sa nachádza je oboznámený s jeho obsahom, ale čaká na právoplatné doručenie preto ho nemôže predložiť.

9.39. Žalobca z uvedeného rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica 13CoEk/13/2024 cituje: Vzhľadom k tomu, že povinný v podstate tvrdí, že žiadna (jeho) pohľadávka z účtov v banke - IBAN: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a IBAN: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX neexistuje, niet teda čo exekvovať, v podstate dáva podnet na (navrhuje) vydanie príkazu na odblokovanie účtu. Ak totiž povinný pohľadávku z účtu v banke nemá, nemožno exekúciu vykonať odpísaním tejto pohľadávky (§ 94 ods. 1 EP), ani povinný nemôže stratiť právo na vyplatenie prostriedkov na účte (§ 95 ods. 3 EP), keďže ho ani nemal. To samozrejme neznamená, že nemožno viesť exekúciu prikázaním pohľadávky povinného z iných účtov v bankách, resp. inými spôsobmi.

9.40. Senát Krajského súdu Banská Bystrica 13CoEk/13/2024 pokračoval citujem: Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že podania povinného, ktoré sa viažu k vyššie uvedeným účtom vedeným na jeho meno, sú podľa ich obsahu námietkami neprípustnosti exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke podľa ustanovenia § 44 ods. 1 EP. V takejto námietke musí totiž osoba, ktorá ju podáva, tvrdiť a preukázať, že jej patrí vlastnícke alebo iné právo k dotknutej veci (v tomto prípade v širšom ponímaní k pohľadávke) vylučujúce exekúciu. Povinný vo svojich podaniach nielen netvrdí, že mu patrí pohľadávka k úverovým účtom vedeným v B. H. H., a. s., ale naopak namieta, že nie je majiteľom účtov. Nemá právo s nimi disponovať, a teda nemá ani pohľadávku - nárok voči banke na vyplatenie finančných prostriedkov na týchto účtoch. Na tieto účty poukazuje, resp. je povinný poukazovať splátky úverov v zmysle úverových zmlúv uzatvorených s Prvou stavebnou sporiteľňou, E., ale zároveň ani netvrdí, že niekto iný, resp. samotná banka má pohľadávku z účtu v banke. Z podaní povinného možno vyvodíť, že v podstate namieta, že žiadna pohľadávka z úverových účtov neexistuje. Nejedná sa v tomto prípade teda o spor o vlastnícke, či iné právo. Pokiaľ povinný zároveň tvrdil, že je oprávnenou osobou na podanie námietky v zmysle ustanovenia § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, nakoľko mu patrí iné právo k predmetným účtom, k uvedenému odvolací súd uvádza, že povinný sám uvádza, že k úverovým účtom nemá dispozičné oprávnenia, nemôže s týmito účtami nakladať, teda ani dávať banke pokyny na vyplatenie peňažných prostriedkov, má naopak vo vzťahu k týmto účtom len povinnosť poukazovať na ne splátky úverov - peňažných prostriedkov. Tejto jeho povinnosti zodpovedá právo Prvej stavebnej sporiteľne, E. na splátky úverov. Možno uzavrieť, že povinný v zmysle vyššie uvedeného právo k úverovým účtom nemá.

9.41. V uvedenej veci žalobca preukazuje druhým rozhodnutím senátu Krajského súdu Banská Bystrica 13CoEk/13/2024 v právne totožnej veci ktorým rovnako rozhodol, preukázal totožného podania totožného žalovaného, že vzťah majiteľa účtu nie je a postup žalovaného v tom, že podal námietky žalobca v tomto konaní ako vylúčenie účtov za nesprávne, nakoľko podmienkou vylúčenia účtov je podmienka vlastníctva, pričom žalobca nie je majiteľom účtu IBAN: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX voči ktorému exekútor v tomto konaní odúčtoval finančné prostriedky.

9.42. Žalobca na všetky uvedené skutočnosti poukazoval, nepredložil však dôkaz druhého senátu ten nemal právoplatne doručený, ale bol (oboznámený s obsahom z elektronického súdneho spisu), poukazoval, že žalovaný nepostupoval správne ak jeho námietky, kde uvádza, že nie majiteľom chybne

adresoval súdom ako vylučovacie žaloby, pričom iné senáty súdov rozhodli, že nie majiteľom účtov a jeho postup v podaní vylučovacích žalôb odôvodnili ako nesprávny.

9.43. Odôvodnenie Okresného súdu Nitra o tom, že neakceptuje iný senát(ty) Krajských súdov Banská Bystrica ktoré preukázali žalovanému v prípade právne totožných konaní-totožných účtov, rovnakého podania žalobcu nezákonný postup žalovaného a to , že žalobca nie je majiteľom účtu z ktorého vykonal príkazy je neodvodnená iba skonštatovaním o neakceptovaní , pričom Okresný súd Nitra sa nedostal do úvahy čo ho viedlo k uvedenému, akými myšlienkami sa uberal. Jeho záver je tak neodôvodnený porušením práva ESLP čl. 6 dohovoru a US SR práva čl. 48 na spravodlivé súdne konanie.

9.44. Okresný súd Nitra sa nevysporiadal vôbec s námietkou žalobcu na základe akého zákona žalovaný mal oprávnenie posudzovať prekážku v konaní s tým, že dôvodil, že nemohol podať vylučovaciu žalobu a tým nepriznal odklad exekúcie.

9.45. Žalobca uviedol, že sa tak sa jedná o dvojaké vnímanie žalobcu exekučného poriadku, ak na jednej strane rovnako dôvodil podľa § 44 Exekučného poriadku, že žalobca nebol aktívne legitimovaným na podanie, pričom aj napriek uvedenému konanie v časti do rozhodnutia do súdu prerušil, ktorý to skonštatoval, následne, ale v podaní vylučovacej žaloby tvrdil to isté, že nie žalobca oprávnený na podanie pričom, ale rozhodol, že na základe uvedeného sám rozhodol, že tomu tak je a nepriznal odkladný účinok § 61 h.

9.46. Žalobca zotrúva názore, že zo žiadnej časti exekučného poriadku nevyplýva aby žalovaný rozhodoval či žalobca je aktívne legitimovaný podať vylučovaciu žalobu, či je prekážka súdu, ale ak súd vo veci vylúčenia koná podľa § 61 h priznať odklad, súčasne má za to, exekučný poriadok nezakazuje podať vylučovaciu žalobu žalobcovi podľa CSP, pričom vo svojom vyjadrení na pojednávaní uviedol, čo bude žalovaný robiť ak Okresný súd Nitra rozhodne o vylúčení účtov.

9.47. Okresný súd Nitra porušil článok 6 dohovoru a čl. 48 Ústavy SR tým, že sa so žalobcovou námietkou vo veci dvojakého postupu žalovaného nevysporiadal.

9.48. Okresný súd Nitra ďalej odôvodňoval, že žalobca tým, že odišiel z pojednávania dal súhlas s pokračovaním v jeho neprítomnosti žalobca považuje za absurdný.

9.49. Podľa CSP môže súd rozhodovať v neprítomnosti strán, teda aj žalobcu, ak sa ten bez závažného ospravedlnenia súdneho pojednávania nezúčastní.

9.50. Zo zápisnice na pojednávaní žalobca na pojednávanie riadne prišiel, dokonca predložil dôkazy preukazoval na súde neodborný postup žalovaného. Rovnako mu tak kládol otázky a mal zotrvať do verdiktu súdu.

9.51. Žalobca na pojednávaní podľa § 52 CSP vzniesol námietku zaujatosti voči predmetnému sudcovi po tom, čo sudca sám z vlastnej vôle uviedol: toto je ten istý dôkaz mysliac listinný dôkaz 17CoEk/3/2024 z iného konania čo rozhodujem pričom žalobca súdu poskytol rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica 17CoEk/3/2024.

9.52. Sudca je v prvom kroku podľa zákona o sudcoch povinný zachovávať mlčanlivosť, teda je absolútnym porušením tohto zákona aby sudca v inom konaní oboznamoval žalovaného, že on rozhoduje aj v prípade žalobcu, kde sa jedná o ten istý dôkaz v inom konaní.

9.53. Podľa § 11 CSP, sa sudca sa môže dozvedieť o dôkazoch skutočnosti jedine z tohto konania, ak sa dozvedel inak čo preukázane sám uvádzal, potom je dôvodná pochybnosť o jeho zaujatosti, pričom postačuje pochybnosť uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/21/2010 a 2Cdo/85/2017.

9.54. Predmetný sudca na námietku žalobcu zaujatosti, kde žalobca v zápisnici súdu uviedol, proti komu smeruje, čoho sa týka a kedy sa o nej dozvedel, sudca zareagoval tým, že smeruje proti procesnému postupu.

9.55. V uvedenom, ak podľa § 53, na námietku zaujatosti predmetný sudca neprihliadol, potom ale sudca mal odôvodniť, v čom vidí postup, nielen sa obmedziť na skonštatovanie, že smeruje voči postupu sudcu a nadriadenému súdu ju nepredloží.

9.56. Žalobca má za to, že určite námietkou nenapádal postup sudcu, pričom pod pojmom postup súdu sa spája vždy so zákonom a práve to, že sa dozvedel o dôkaze inak ako z pojednávania postupom nie zákonný, pretože uvedené CSP § 11 neumožňuje odhadnúť od toho, že oznamovať žalovanému na súde o tom, že rozhoduje iný spor, kde totožný dôkaz je absolútnym porušením zachovávaní mlčanlivosti sudcu.

9.57. Predmetný sudca upozorňoval žalobcu počas jeho vyjadrenia k žalobe, aby nekladol otázky žalovanému. Žalobca predmetnému sudcovi uviedol, že žiadne otázky nekladie, pretože to sú rečnícke otázky, pričom predmetný sudca reagoval: ani to nebudete.

9.58. Takéto správanie predmetného sudcu preukázane možno označiť za šikanózne a nevhodné, pričom smeruje k napomáhaniu strane sporu, naopak žalobcovi znemožňuje výkon jeho ústavného práva tým, že sudca ho obmedzuje vo veci, ktorej mu zákon takéto právo nepriznáva.

9.59. Žalobca rovnako poukazuje na skutočnosť kladenia otázok, kde predmetný sudca po položení prvej otázky žalobcu žalovanému uviedol, že je sugestívna. Uvedené by bolo v poriadku, nakoľko sa jedná o právny názor sudcu, ktorý v rozsudku odôvodní a vysporiada sa tak so žalobcovou námietkou.

9.60. Predmetný sudca, ale postupoval tak, že počkal, či žalobca bude namietat' a následne na žalobcovu námietku predmetný sudca preskúmal, či jeho právny názor je správny, pričom dospel k záveru sugestívna nebola a otázku povolil.

9.61. Uvedené predmetný sudca opakoval pri kladení otázok žalobcom žalovanému spolu trikrát, pričom žalobca predmetného sudcu zakaždým upozorňoval po vlastnom preskúmaní svojho postupu, že nie je právny zástupca a súd v jednom, že žalovanému takto poskytuje čas na odpoveď, čo má odpovedať a supluje žalovaného neaktívneho právneho zástupcu, žalobca po tom, čo sudca od uvedeného neopustil ani po tretíkrát žalobca opustil súdnu sieň.

9.62. Žalobca nie je v súdom konaní v rovnakom postavení so súdom a nemôže účinne pred súdom využiť svoje práva, ak súd postupuje tak, že mu práva upiera, pokiaľ predmetný sudca koná tak, že žalobcovi síce povolí klásť otázky, ale pri každej uvádza, že je sugestívna a následne čaká na reakciu, ak žalobca namieta, sám skúma svoj právny názor, pričom ten následne zakaždým vyhodnotí ako nesprávny, sám sebe zruší a následne povolí otázku, zakazuje klásť žalobcovi rečnícke otázky, pokiaľ predmetný sudca preukazuje pred žalovaným, že sa oboznámil s dôkazom žalobcu v inom konaní, potom žalobca má za to, že za takého stavu nie je možné, aby uplatňoval svoje základné právo na súde, nakoľko súd mu toto právo znemožňuje týmto vykonať.

9.63. Žalobca poukazuje aj na zavádzanie predmetného sudcu v zápisnici z pojednávania, kde sudca dopísal, že žalobcu mal poučiť pred jeho odchodom, že bude pojednávať v jeho neprítomnosti, toto však dopísal po jeho odchode a v jeho neprítomnosti. Uvedené správanie sudcu určite nepatrí na súd, pričom sudca nepočítal, že žalobca má svoj zvukový záznam z pojednávania.

9.64. Všetky tieto porušenia nie je možné vnímať izolovane, ale s nadväznosťou, že predmetný sudca sa ani s jednou z podstatných námietok žalobcu nevysporiadal, čím rozsudok je v celom rozsahu za neodôvodnený a nepreskúmateľný.

9.65. Odôvodnenie sudcu, že žalobca odišiel, pričom uvedené považuje za súhlas žalobcu pojednávať v jeho neprítomnosti nie je odôvodnením.

9.66. Odôvodnenie je myšlienkový pochod, na základe čoho dospel súd k zisteniam, čo ho viedlo k úvahe na základe akého zákona, akých skutočností.

10. K podanému odvolaniu pripojil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13CoE/13/2024 zo dňa 30. októbra 2024 (v inej exekučnej veci 433 EX 623/22).

11. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol nasledovné:

11.1. Žalobcom napadnuté rozhodnutie okresného súdu považujeme za vecne správne, a preto žiadame odvolací súd o jeho potvrdenie. Po prečítaní 125. bodov odvolania žalobcu sme neidentifikovali argumenty, ku ktorým by bolo potrebné sa vyjadriť a prvostupňový súd už tak nerobil. Opätovne v podaní žalobcu nachádzame zmätočnosť, zamieňanie viacerých pojmov a inštitútov. Dovoľujeme si teda iba v stručnosti niekoľko poznámok k podanému odvolaniu.

11.2. Žalobca založil svoj nárok na náhradu škody v nepripustení odkladného účinku vylučovacej žaloby, ktorá bola podaná bez toho, že by bol na podanie takejto žaloby vyzvaný exekučným súdom. Podanie vylučovacej žaloby bez toho, aby bol tento subjekt na jej podanie vyzvaný súdom, postupom podľa § 44 Exekučného poriadku, zákon neumožňuje. Navyše exekučný súd sám o námietke žalobcu právoplatne rozhodol.

11.3. Ak žalobca teraz tvrdí, že vlastne ani námietku podľa § 44 Exekučného poriadku nepodal, nič to nemení na skutočnosti, že výzva súdu je pre podanie excindačnej žaloby vždy *conditio sine qua non*.

11.4. Skutočnosť, že podanie účastníka súdny exekútor podľa označenia i obsahu vyhodnotí, ako námietku podľa § 44 Exekučného poriadku, ešte neznamená, že exekučný súd nemôže toto podanie sám vyhodnotiť ako iný procesný úkon (napríklad ako návrh na zastavenie, či odklad exekúcie). Okresný súd i krajský súd hodnotili v predmetnej exekučnej veci podanie povinného rovnako exekútor. Nakoniec takto námietku povinného vyhodnotil aj KS BB napríklad v rozhodnutí sp. zn. 17CoEk/11/2024 (bod 20.).

11.5. Žalobca opomína, že ak by jeho podanie nebolo námietkou podľa § 44 Exekučného poriadku, nemalo by vo vzťahu k exekúcii odkladný účinok a zároveň by ani nebolo prípustné voči rozhodnutiu okresného súdu podať odvolanie (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

11.6. Súdny exekútor v súlade s Exekučným poriadkom upovedomil žalobcu o vedení exekúcie príkazom pohľadávky z účtu povinného v banke. Tvrdenie žalobcu, ktorý najlepšie vie aké účty má zriadené, že nevedel, že je exekúcia vedená týmto spôsobom neobstoja.

11.7. Aktuálne proti žalobcovi vedie žalovaný sedem exekúcií (a tri exekúcie eviduje ako ukončené), v ktorých sa dlhodobo javí ako nemajetný podnikateľ. Napriek tomu spláca úver na stavebný pozemok, ktorý nie je miestom jeho trvalého pobytu. V siedmich exekúciách uplatnil námietku podľa § 44 Exekučného poriadku vo vzťahu k účtu v banke. Vo dvoch prípadoch sa k nej oprávnený nevyjadril, čo viedlo k odblokovaniu tohto účtu. V ostatných konaniach oprávnený s odblokovaním účtu nesúhlasil. V piatich konaniach prvostupňový súd námietku povinného podľa § 44 Exekučného poriadku zamietol. Na základe odvolaní žalobcu senáty Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodli troma rôznymi spôsobmi. Je však potrebné zdôrazniť, že každá exekúcie je samostatným konaním pre ktoré je relevantné rozhodnutie, ktoré v ňom bolo vydané. V tomto prípade uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.02.2024, sp. zn.: 11CoEK/1/2024.

11.8. Pozornosť súdu dovoľíme upriamiť aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 22.05.2024, sp. zn. 11CoCsp/1/2024 (o tomto rozhodnutí vieme, pretože sa uvádza v rozhodnutí KS BB sp. zn. 17CoEk/11/2024), v ktorom sa aj tunajší súd zaoberal tým, či je povinný majiteľom postihnutého účtu v banke a či možno viesť exekúciu príkazom pohľadávky z takéhoto účtu, pričom zaujal stanovisko súladné s rozhodnutím Najvyššieho súdu sp. zn. 1MCdo/2/2009. Argumentácia v rozhodnutiach Krajského súdu v Banskej Bystrici, že žalobca nie je majiteľom úverového účtu alebo ak jeho majiteľom je, tak s ním zrejme nemôže disponovať, vykazujú vady v právnej argumentácii a nesúlad s uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu SR.

11.9. Nakoniec nemôžeme sa nevyjadriť k správaniu žalobcu na pojednávaní prvostupňového súdu. Nerešpektovanie pokynov súdu, následné dehonestujúce sa správanie k sudcovi, až po vyhrážky súdnemu exekútorovi (že žalobca to tak nenechá...), prekračujú únosnú mieru správania sa strany sporu na pojednávaní a naznačujú, že pohľadavé konanie žalobcu mohlo prekročiť hranicu, ktorá môže mať až trestnoprávne dôsledky.

11.10. Takéto správanie nie je len výrazom neúcty k súdu ako základnému pilieru právneho štátu, ale aj zásadným narušením procesnej disciplíny, ktorá je nevyhnutná pre riadny a spravodlivý priebeh súdneho konania. V demokratickej spoločnosti, kde sa práva a povinnosti uplatňujú na základe zákona a v súlade s princípmi právnej istoty, je neprípustné, aby účastník konania svojím konaním spochybňoval autoritu súdu či ohrozoval dôstojnosť konajúcich orgánov, vrátane súdneho exekútora ako orgánu verejnej moci pri výkone činnosti.

11.11. Aj toto správanie dokresľuje obraz žalobcu, ktorý právny poriadok evidentne vníma iba ako súbor oprávnení, ktoré navyše interpretuje veľmi subjektívne a celkom opomína z neho vyplývajúce povinnosti.

12. Žalobca – odvolateľ po vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu uviedol nasledovné:

12.1. Žalovaný dôvodí, že exekučný poriadok v § 44 zakazuje podanie excindančnej vylučovacej žaloby bez postupu podľa § 44 , pričom podľa žalovaného sa jedná o prekážku v konaní o ktorom rozhodol žalovaný tak, že ju vyhodnotil, že sa nemôže na súd podať, lebo iný súd rozhodol. Žalovaný, ale nikde neuviedol, kde a v ktorom zákonnom znení má oprávnenie o tom, či sa jedná prekážku v konaní v rozhodnutej veci sám podľa exekučného poriadku o uvedenom rozhodovať. Argumentácia žalovaného o tom, že to tak „vyplýva“ podľa jeho subjektívneho názoru z § 44 exekučného poriadku, ale nie je preukázaním, v ktorej časti exekučného poriadku mu toto právo dáva právo zákon rozhodovať o tejto prekážke. O prekážke v súdnom konaní rozhodnutím iného súdu má povinnosť rozhodovať podľa CSP len súd, a to v každom okamihu súdneho konania aj z vlastnej povinnosti. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na 17C/46/2024 Okresného súd Nitra , rozhoduje a nie je ešte vydané rozhodnutie ani prvostupňového súdu ,vylučovacia žaloba podaná 10.05.2024 , pričom žalovaný sám vopred rozhodol, že prekážka už je, lebo iný súd rozhodol. Žalobca práve uvedeným preukazuje, že žalovaný nemá žiadne oprávnenie ani zákonodarca mu takého oprávnenie rozhodovať o prekážkach súdnych rozhodnutí nepriznal, preto rozhodovanie v tejto otázke nezákonné. Žalovaný dôvodí, že je mu známe rozhodnutie 17CoEk/11/2024 v ktorom sa súd mal zaoberať, či je majiteľom postihnutého účtu v banka. Žalobca uvedené rozhodnutie pozná, ale predmetný súd nerozhodoval o tom, či je majiteľ účtu žalobca, dokonca ani pri akomkoľvek výklade uvedeného rozhodnutia nemožno dospieť k záveru, že by rozhodol o majiteľovi účtu, pretože žalobu v ktorej s žalobca domáhal, aby žalovaná neuvádzala ako majiteľa účtu zamietol. Žalovaný dôvodí o tom, že žalobca sa správa neúctivo k súdu , žalobca v tejto súvislosti poukazuje priamo na žalobcovo na odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu 16C/61/2024, kde žalobca zákonne vecne argumentuje, rovnako tak z jeho niekoľkých podaní a odvolaní v ktorom rozhodovali Okresné a Krajské súdy Banská Bystrica napr. 17CoEk/11/2024 nikde k uvedenému čo uvádza žalovaný uvádza, súdy nedospeli, dokonca z obsahu podaných žalôb odvolaní nikde uvedené nie ani len náznakom spomenuté dokonca vytykané. Žalobca rovnako tak poukazuje , že sa pravidelne „podáva a zúčastňuje“ žalôb voči neplatičom zákazníkovi v jeho firme 6 rokov , čiže má za sebou desiatky súdnych konaní, minulý mesiac napr. 18Csp/180/2022, kde boli 3 pojednávania. Nikde z týchto zápisníc za celé obdobie ani v čomkoľvek takéto čo uvádza žalovaný teda aj na súde nie je prítomné. Ak žalovaný považuje za šikanózne, že žalobca sa domáha zákonným spôsobom hoc aj 7 krát námietkami voči exekúcii na čo má právo podľa exekučného poriadku, pričom podľa žalovaného právo žalobcu dané zákonom, je podľa neho šikanovanie jeho ako exekútora. Uvedené len poukazuje na absolútne mylné vnímanie zákonov a postavenia žalovaného, pričom žalobcu má za akéhosi nepriateľa nakoľko sa domáha svojho práva. Takúto skutočnosť prezentuje žalovaný, pričom prekrúti, že sa mu na pojednávaní mal žalobca vyhrázať, pričom sám berie vyhrážky aj to ,kedy mu uvádza žalobca čo porušil a že sa bude voči uvedenému brániť zákonným spôsobom. Ak žalobca namieta 7 krát , že nemá pohľadávku v banke podľa § 94 exekučného poriadku, čo je podmienka kedy možno viesť exekučného konanie voči účtu ktorým je majiteľ povinný potom, sa žalobca tohto práva bude domáhať bez ohľadu, či žalovaný chce o tom práve, aby bolo rozhodované, alebo uvedené mu nevyhovuje. Ak sám žalovaný ktorým má byť súdny exekútor „neprijme“ 3 rozhodnutiami senátov exekučného súdu Banská Bystrica, ktoré pozná, ale má stále za to, že nie sú podľa jeho subjektívneho názoru správne, hľadá v nich chyby pretože rozhodli inak ako si predstavoval. Pritom práve z exekučného poriadku je to súd Okresný súd Banská Bystrica ktorý vykonáva kontrolu aj aj nad žalovaným, žalobca však tieto spory kde, nie je účastníkom konania berie ako jeho osobnú vlastnú prehru. Dôkazom je aj aj rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica 24Ek/961/2021 ktorý žalovanému uložil povinnosť vykonať opatrenie § 32 odblokovať predmetné účty žalobcu. Z rozhodnutia 17CoEk/3/2024 vyplývalo : bude úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní posúdiť podanie povinného ako podnet na vydanie príkazu na odblokovanie účtu v banke - IBAN: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a IBAN: H. XXXX

XXXX XXXX XXXX XXXX a pristúpiť k postupu podľa § 32 EP a § 96 ods. 4 veta druhá a nasledujúce EP, t.j. podľa § 32 EP uložiť súdnemu exekútorovi vykonanie potrebného opatrenia (ak tak medzičasom súdny exekútor neučiní sám) Z uvedeného žalobca preukazuje, že žalovaný ako vedľajší účastník konania podal sťažnosť dňa 25.02.2025 proti rozhodnutiu 24Ek/961/2021. Žalobca nechce odvolací súd zaťažovať uvedeným konaním, len poukazuje, že žalovaný namiesto toho, aby účet žalobcu odblokoval, vyhovel súdu aj keď sa s ním nestotožní, zvolí postup opačne neodblokujem, pričom ho senát Krajského súdu Banská Bystrica 17CoEk/3/2024 upozornil ak tak neurobí Okresný súd vydá opatrenie a uloží mu povinnosť. Žalobca tak preukazuje akým spôsobom žalovaný koná, kde už nejde o spor žalobcu o účet, ale pravdepodobne osobné ego žalovaného dokázať, že má pravdu za každú cenu ak nie celú aspoň v časti. Žalobca tak zotrváva na odvolaní v celom rozsahu a má za to, aby mu súd poskytol ochranu práve proti svojvôli žalovaného ktorá je žalobcom poukazovaná okrem dôkazov aj jeho správaním.

13. Žalovaný v následnom krátkom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu poukázal na to, že nie je pravdou, že by nerešpektoval pokynové uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica vydané na základe uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici. Toto uznesenie bezodkladne vykonáva, ale keďže bol toho názoru, že bolo založené na nesprávnom právnom posúdení súdu, podal voči nemu následne sťažnosť.

14. Žalobca v odpovedi na vyjadrenie žalovaného uviedol to, že pokiaľ žalovaný uvádza a popiera skutkové tvrdenia strany sporu, potom takéto tvrdenie v zmysle CSP zaťažuje žalovaného ich aj preukázať nepostačuje ich len uviesť.

15. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie vo výroku vecne správne, pričom súčasne o trovách odvolacieho konania strán sporu voči sebe navzájom rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc zo zásady práva v spore úspešnej strany na náhradu trov konania, ktorou stranou úspešnou aj v odvolacom konaní bol žalovaný, keď rovnako ako prvoinštančný súd nevzhladol dôvod na postup v zmysle ust. § 257 CSP, teda pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania v spore úspešnému žalovanému, keďže dôvody hodné osobitného zreteľa žiadne nevzhladol.

16. Nakoľko sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (podstatné dôvody v texte zvýraznené podčiarknutím), v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení svojho rozhodnutia, tvoriaceho s rozhodnutím súdu prvej inštancie jeden celok, obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, keď na zdôraznenie jeho správnosti aj s ohľadom na uvedené odvolacie dôvody uvádza nasledovné.

17. V danej veci primárna podstata sporu spočívala v tom, či bolo povinnosťou žalovaného ako súdneho exekútora po podaní vylučovacej žaloby voči predmetným účtom zo strany žalobcu (v postavení povinného v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. exekútora 433 EX 222/22), ktorému predchádzalo ešte podanie žalobcu v exekučnom konaní dňa 04.08.2022 – námietky nepripustnosti exekúcie k dotknutej veci vylučujúcej exekúciu – z účtu povinného H. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v Prvej stavebnej sporiteľni a.s. (o ktorej námietke bolo rozhodované zhora v bode 7.10. uvedených rozhodnutiach Okresného súdu Banská Bystrica a Krajského súdu v Banskej Bystrici tak, že táto námietka žalobcu ako povinného bola zamietnutá), vydať upovedomenie o odklade exekúcie, keď žalobca podal vylučovaciu žalobu bez výzvy exekučného súdu a konanie stále prebieha (pod sp. zn. 17C/46/2024). Žalobca dôvodil tým, že už zo samotnej existencie jeho podania vylučovacej žaloby vznikla žalovanému ako súdnemu exekútorovi v zmysle ustanovenia § 61h ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku povinnosť vydať upovedomenie o odklade exekúcie, s ohľadom na čo potom nemalo a nemohlo dôjsť k uskutočneniu exekúcie zrážkou z označeného účtu vedeného Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s.. Obrana žalovaného v spore spočívala v tom, že mu takéto povinnosť (takéhoto postupu) nevyplyvala z dôvodu, že jednak žalobca nepodal uvedenú vylučovaciu žalobu na výzvu exekučného súdu a že o tejto jeho uvedenej námietke (z vylučovacej žaloby obsahovo zhodnej s jeho námietkou v exekučnom konaní) už bolo právoplatne rozhodnuté v exekučnom konaní označenými rozhodnutiami exekučných súdov. Konajúci prvoinštančný súd v napadnutom rozhodnutí svoje rozhodnutie založil na stotožnení sa s argumentáciou obrany žalovaného a teda že pokiaľ žalobcom podaná vylučovacia žaloba nebola dôsledkom výzvy exekučného súdu nemožno konštatovať dodržanie zákonom predpokladaného procesného postupu a teda aj dôsledkov podanej žaloby.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu dôvod pre vydanie upovedomenia o odklade exekúcie - v prípade podania vylučovacej žaloby zo strany osoby povinnej v exekučnom konaní - je opodstatnený len v prípade, ak samotný postup žalobcu (povinného) pri podaní uvedenej žaloby zodpovedal zákonným požiadavkám pre podanie takejto vylučovacej žaloby, ktorá vylučovacia žaloba primárne má slúžiť na ochranu práv osôb nezúčastnených exekúcie, keď na ochranu práv povinného v exekučnom konaní slúžia jeho možnosti podania námietok proti exekúcii. V prípade vylučovacej žaloby žalobcu ide o opakované námietky, z tých istých dôvodov, len uvedených v rozdielnom jeho procesnom úkone (v samostatnej žalobe namiesto námietok v exekučnom konaní), čo však nič nemení na tom, že sa jedná stále o opakované námietky z tých istých dôvodov, o ktorých už bolo (v zhora uvedených súdnych rozhodnutiach exekučných súdov) právoplatne rozhodnuté a na ktoré sa v exekučnom konaní vychádzajúc z ustanovenia § 44 ods. 1 poslednej vety Exekučného poriadku preto už (ďalej) neprihliada. Použitie (a nutnosť) postupu súdneho exekútora v zmysle ustanovenia § 61h ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku teda vyžaduje podanie vylučovacej žaloby kvalifikovaným spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 44 ods. 4 Exekučného poriadku a tiež jej podanie oprávnenou osobou – ktorá tvrdí(a preukáže), že jej patrí vlastnícke alebo iné právo k dotknutej veci vylučujúce exekúciu (§44 ods.1 veta druhá Exekučného poriadku), keď existenciu dôvodov pre vylúčenie veci z exekúcie treba vždy namietnuť u exekútora a posúdenie tejto námietky môže vyriešiť (samotný) exekučný súd aj(už) v exekučnom konaní za podmienky (v prípade), že rozhodnutie závisí len na jednoduchom právnom posúdení veci, k čomu nesporne v predmetnej exekúcii aj došlo vydaním zhora označených rozhodnutí súdov. Pokiaľ teda žalovaný v čase vydania exekučného príkazu vychádzal z existencie už právoplatného rozhodnutia exekučného súdu o zamietnutí námietky žalobcu(povinného) a prihliadal tiež na potrebu naplnenia zákonných podmienok podania jeho vylučovacej žaloby (podmienok možného riešenia námietok mimo exekučného konania), konal správne.

19. Odvolací súd vzhľadom napadnutý rozsudok za zákonne a náležite aj odôvodnený, nedostatky v odôvodnení nezistil, rovnako ani pochybenie súdu v tom, že v spore konal a rozhodoval po vznesenej námietke zaujatosti zo strany žalobcu, ktorá nesporne vyplývala z jeho námietok/nesúhlasu voči procesnému postupu sudcu v konaní, keď súd mohol vo veci konať a rozhodovať aj po opustení pojednávacej miestnosti žalobcom, ktorý sa ešte pred opustením pojednávacej miestnosti z vyjadrenia sudcu dozvedel o tom, že súd bude ďalej konať aj v jeho neprítomnosti, čo jednoznačne vyplýva aj zo zvukového záznamu z pojednávania (16 minúta druhej hodiny záznamu). Skutkové závery a teda zistený skutkový stav súdom prvej inštancie zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania. Argumentácia žalobcu ohľadom rozhodnutí exekučných súdov v iných - ďalších jeho exekučných konaniach, ktoré žalovaný ako exekútor vedie voči žalobcovi ako povinnému, nie sú pre rozhodnutie v tomto spore právne významné, nakoľko v tomto spore je (pre jeho rozhodnutie) podstatný výlučne postup žalovaného a exekučných súdov v označenej exekúcii vedenej u žalovaného pod sp. zn. 433EX 222/22. Uvedené rozhodnutia exekučných súdov pritom nemajú charakter judikátov v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP a preto nebola daná povinnosť konajúceho súdu sa s argumentami exekučných súdov z iných exekučných konaní (pre účely rozhodnutia tohto sporu) ďalej (v odôvodnení napadnutého rozsudku) sa zaoberať. Odvolací súd nedospel (aj) ako súd nadriadený k záveru, že by sa zo strany konajúceho sudcu Okresného súdu Nitra jednalo o také konanie, ktoré by napĺňalo zákonné podmienky pre konštatovanie jeho objektívnej zaujatosti v rozhodovaní tohto sporu, na čom nič nemení subjektívny názor a pocit samotného žalobcu, ktorý na pojednávaní sudcovi vyčítal to, že mu zasahuje do pojednávania a znemožňuje mu klásť otázky žalovanému, nakoľko pojednávanie vedie sudca a tento zároveň rozhoduje o tom, ktoré dôkazné prostriedky a teda aj otázky na žalovaného pripustí, po posúdení toho, k čomu vôbec smerujú. Nakoľko v čase vydania exekučného príkazu a vymoženia pohľadávky bolo o námietkach žalobcu ako povinného už právoplatne rozhodnuté a nakoľko ním podaná vylučovacia žaloba nemohla mať a nemala vplyv na postup v exekúcii (a teda nespôsobilá povinnosť žalovaného ako exekútora vydať upovedomenie o odklade exekúcie na základe žalobcom podanej vylučovacej žaloby) potom odvolací súd vzhľadom napadnutý rozsudok vecne správnym a z tohto dôvodu ho preto aj potvrdil.

20. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).